

DigIT: Developing Digital Skills and Tools for Better Inclusion of Refugees and Immigrants

Project Reference: 2021-1-PL01-KA220-HED-000032041

Verktøykasse for opplæring av lærere i høyere utdanning (HE)

KAPITTEL-2

**Siste juridiske og politiske utviklingstrekk som påvirker tilgangen til høyere utdanning /
Tips om hvordan du kan tale deres sak overfor lokale myndigheter og universiteter**

**Co-funded by
the European Union**

Ansvarsfraskrivelse

Dette prosjektet er finansiert med støtte fra EU-kommisjonen. Innholdet på dette nettstedet representerer kun forfatterens synspunkter og er deres eget ansvar. Kommisjonen er ikke ansvarlig for eventuell bruk av informasjonen på nettstedet.

DIGIT © 2023 by Vistula University is licensed under CC BY-NC-ND 4.0

Innholdsfortegnelse

<i>Innledning</i>	3
<i>Kapittel 2-</i>	4
<i>Siste juridiske og politiske utviklingstrekk som påvirker tilgangen til høyere utdanning / Tips om hvordan man kan tale deres sak overfor lokale myndigheter og universiteter</i>	4
<i>Innledning</i>	4
<i>Bakgrunn og individuelle vanskeligheter</i>	4
<i>Vanskeligheter og anbefalinger</i>	4
Ved opptak til høyere utdanning.....	4
Informasjon og støttetjenester	4
Håndtere ulike og landspesifikke utdanningskrav.....	5
Utvikle alternative vurderingsmetoder som kan anerkjenne realkompetanse og erfaring som er oppnådd utenfor landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger.....	5
Etablere retningslinjer som anerkjenner og godskrifer tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring som er oppnådd utenfor landet der lærestedet ligger.	7
Når du blir værende på universitet.....	7
Informasjon og støttetjenester	7
Håndtering av ulike og landspesifikke utdanningskrav.....	8
Ulike undervisnings- og læringskontekster og -erfaringer	8
Digital kompetanse og utstyr	8
<i>Utsikter</i>	9
<i>Eksempler på caser</i>	9
Case 1.....	9
Eksempel 2.....	10
<i>Eksterne kilder</i>	12
<i>Referanser:</i>	13

Innledning

Tilgang til høyere utdanning er en grunnleggende rettighet som bør gjelde for alle, uavhengig av bakgrunn og livssituasjon. Flyktninger og innvandrere møter imidlertid ofte en rekke barrierer som hindrer dem i å oppfylle sitt ønske og sin motivasjon for å ta høyere utdanning. Disse barrierene kan være av kulturell, sosial, økonomisk og juridisk art, og det kreves en felles innsats fra alle interessenter for å overvinne dem.

Fagfolk i høyere utdanning spiller en avgjørende rolle når det gjelder å lette tilgangen til høyere utdanning for flyktninger og innvandrere, ettersom de er i en unik posisjon til å gi skreddersydd støtte og veiledning. Fagfolk i høyere utdanning må imidlertid være klar over de spesifikke utfordringene flyktninger og innvandrere står overfor, og de må ha de nødvendige ferdighetene og kunnskapene for å håndtere disse utfordringene.

Denne digitale verktøykassen er utviklet for å imøtekomme dette behovet ved å gi fagpersoner i høyere utdanning, medlemmer av studentforeninger, sosialarbeidere, lærere/karriererådgivere fra skoler og høyskoler og ansatte i hjelpeorganisasjoner for flyktninger en omfattende veiledning i hvordan man kan lette tilgangen til høyere utdanning for flyktninger og innvandrere. Målet med verktøykassen er å øke kompetansenivået og den sosioøkonomiske bevisstheten blant ansatte i høyere utdanning, styrke flyktningers/innvandreres faglige og personlige utvikling og oppmuntre flyktninger/innvandrere til å ta utdanning og bidra til samfunnsutviklingen.

For å sikre verktøykassens nøyaktighet og pålitelighet er anbefalingene basert på den siste juridiske og politiske utviklingen som påvirker tilgangen til høyere utdanning, samt beste praksis identifisert av eksperter på området. Denne digitale verktøykassen er laget for å være en verdifull ressurs for fagpersoner i høyere utdanning og andre interessenter som er involvert i å legge til rette for at flyktninger og innvandrere får tilgang til høyere utdanning. Ved å utstyre fagpersoner i høyere utdanning med den nødvendige kunnskapen og ferdighetene som trengs for å håndtere barrierene flyktninger og innvandrere møter, kan vi fremme sosial inkludering, mangfold og samfunnsutvikling.

Kapittel 2-

Siste juridiske og politiske utviklingstrekk som påvirker tilgangen til høyere utdanning / Tips om hvordan man kan tale deres sak overfor lokale myndigheter og universiteter

Innledning

Den andre modulen i denne verktøykassen tar for seg visse vanskeligheter som flyktninger/innvandrere møter når det gjelder å få tilgang til og bli værende i det høyere utdanningssystemet, samt muligheter, begreper og tiltak som kan brukes for å støtte disse potensielle studentene. Den danner dermed et grunnlag for de andre modulene, der noen av dem tar opp igjen disse vanskelighetene og behandler dem mer detaljert.

Til slutt presenteres to eksempler for å illustrere innholdet.

Bakgrunn og individuelle vanskeligheter

Vanskelighetene flyktninger møter når de skal ta høyere utdanning, er av ulik art: Det kan være strukturelle og byråkratiske problemer, men også spørsmålet om finansiering av studiene eller psykologiske og emosjonelle utfordringer som særlig rammer denne gruppen. I det følgende presenteres disse utfordringene i detalj, og det gis anbefalinger til fagpersoner om hvordan de bedre kan støtte flyktningene/innvandrerne og hvilke rammebetingelser som kan skapes.

Vanskeligheter og anbefalinger

For å få en bedre oversikt skilles det mellom vanskeligheter som kan oppstå ved studiestart og vanskeligheter som blir aktuelle når man blir værende på universitetet.

Ved opptak til høyere utdanning

Informasjon og støttetjenester

Det er viktig og grunnleggende at flyktninger/innvandrere har enkel og ukomplisert tilgang til nødvendig informasjon allerede før de får tilgang til høyere utdanning - hvilke juridiske og organisatoriske rammebetingelser som gjelder, hvilke dokumenter og skjemaer som kreves, hvilke valgmuligheter som finnes med hensyn til innhold osv. Nettstedene til de høyere utdanningsinstitusjonene bør gi så mye informasjon som mulig om dette. For å oppnå dette bør nettsidene til høyere utdanningsinstitusjoner utformes så klart og oversiktlig som mulig, slik at det er lett å finne relevant informasjon: For å oppnå dette anbefales det å strukturere innholdet fra det generelle til det spesifikke.

Mange flyktninger/innvandrere har ennå ikke tilstrekkelige språkkunnskaper når de skal orientere seg om studietilbud og universitetsadgang. For denne målgruppen er det en fordel om

nettsidene er multimediaserte: Det bør brukes så lite tekst som mulig, i et enkelt språk, alternativt tilbys på flere språk og mye multimedieinformasjon som kan forstås uavhengig av språkkunnskaper - bilder, piktogrammer, korte videoer.

Ettersom mange flyktninger i utgangspunktet ikke har bærbar PC-er eller datamaskiner, bør nettsidene presenteres på en oversiktlig måte slik at de også enkelt kan brukes via mobiltelefon.

I tillegg til digitalt tilrettelagt informasjon er det også behov for personlige informasjons- og rådgivningstjenester. Hvor og hvordan disse brukes, hvilke temaer og bekymringer som kan avklares innenfor disse rammene, bør fremgå tydelig på nettsidene eller informasjonsplattformene.

For å synliggjøre disse tilbudene utenfor universitetet anbefales det å spre dem via nettverksapper som Integra for å gjøre det så enkelt som mulig for flyktningstudenter å finne de støttetilbudene som er tilgjengelige og nyttige for dem.

Håndtere ulike og landspesifikke utdanningskrav

Utvikle alternative vurderingsmetoder som kan anerkjenne realkompetanse og erfaring som er oppnådd utenfor landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger.

Flyktninger og innvandrere kommer ofte fra land der utdanningssystemet og kvalifikasjonene er annerledes enn i landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger. Dette kan utgjøre en betydelig hindring for å få tilgang til høyere utdanning, ettersom flyktninger og innvandrere kanskje ikke har de kvalifikasjonene eller den dokumentasjonen som kreves av høyere utdanningsinstitusjoner.

En måte å løse denne utfordringen på er å utvikle alternative vurderingsmetoder som kan anerkjenne realkompetanse og erfaring som er oppnådd utenfor det landet der den høyere utdanningsinstitusjonen ligger. Alternative vurderingsmetoder kan ta mange former, inkludert mappevurderinger, intervjuer og arbeidsbaserte vurderinger.

Ved å utvikle alternative vurderingsmetoder kan høyere utdanningsinstitusjoner anerkjenne ferdighetene og kunnskapene som flyktninger og innvandrere har tilegnet seg gjennom tidligere utdanning og arbeidserfaring, selv om de ikke har formelle kvalifikasjoner eller dokumentasjon på dette. Dette kan bidra til å gi flyktninger og innvandrere mulighet til å ta høyere utdanning og bidra med sine ferdigheter og kunnskaper i det nye samfunnet.

En effektiv måte å utvikle alternative vurderingsmetoder på er å samarbeide med flyktning- og innvandrersorganisasjoner og rådføre seg med flyktningene og innvandrerne selv for å forstå hvilke ferdigheter og kunnskaper de har tilegnet seg gjennom tidligere utdanning og arbeidserfaring. Dette kan bidra til å sikre at vurderingsmetodene er relevante og tilpasset flyktningenes og innvandrernes erfaringer.

I tillegg til å utvikle alternative vurderingsmetoder kan høyere utdanningsinstitusjoner også hjelpe flyktninger og innvandrere med å skaffe seg den dokumentasjonen og de kvalifikasjonene de trenger for å få tilgang til høyere utdanning. Dette kan omfatte hjelp med vurdering av vitnemål, språktesting og andre krav. Alternativt kan man ta kontakt med institusjoner eller offisielle organer i opprinnelseslandet hvis dokumenter som underbygger kvalifikasjonene, har gått tapt..

Etablering av retningslinjer som anerkjenner og godskrifter tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring som er oppnådd utenfor det landet der institusjonen for høyere utdanning ligger, kan være et viktig skritt for å fjerne hindringer for flyktninger og innvandrere. Mange flyktninger og innvandrere har fullført høyere utdanning eller skaffet seg verdifull arbeidserfaring i hjemlandet, men sliter med å få disse kvalifikasjonene anerkjent i det nye vertslandet.

Ved å etablere retningslinjer som anerkjenner og godskrifter tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring, kan høyere utdanningsinstitusjoner legge til rette for at flyktninger og innvandrere får tilgang til høyere utdanning og kan bygge videre på sine eksisterende ferdigheter og kunnskaper. Disse retningslinjene kan også bidra til å redusere kostnadene og tiden det tar å skaffe seg tilleggskvalifikasjoner eller fullføre opplæring som flyktninger og innvandrere allerede har fullført i hjemlandet.

Retningslinjer som anerkjenner og godskrifter tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring, kan ta mange former, inkludert retningslinjer for studiepoengsoverføring, anerkjennelse av realkompetanse og andre retningslinjer som tar hensyn til ferdighetene og kunnskapene flyktninger og innvandrere allerede har tilegnet seg. Disse retningslinjene kan utvikles i samarbeid med flyktning- og innvandrersorganisasjoner, og de bør utformes slik at de er fleksible og kan tilpasses flyktningenes og innvandrernes ulike erfaringer og bakgrunn.

I tillegg til å utarbeide retningslinjer kan høyere utdanningsinstitusjoner også tilby støtte og ressurser for å hjelpe flyktninger og innvandrere med å navigere i prosessen med å få godkjent tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring. Dette kan omfatte hjelp til vurdering av

kvalifikasjoner, språktesting og andre krav, samt veiledning og råd om hvordan man får tilgang til og navigerer i relevante retningslinjer og prosedyrer.

Etablere retningslinjer som anerkjenner og godskrifer tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring som er oppnådd utenfor landet der lærestedet ligger.

Ved å innføre retningslinjer som anerkjenner og godskrifer tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring, kan høyere utdanningsinstitusjoner legge til rette for at flyktninger og innvandrere kan få tilgang til høyere utdanning og bygge videre på sine eksisterende ferdigheter og kunnskaper. Disse retningslinjene kan også bidra til å redusere kostnadene og tiden det tar å skaffe seg tilleggskvalifikasjoner eller fullføre opplæring som flyktninger og innvandrere allerede har fullført i hjemlandet.

Retningslinjer som anerkjenner og godskrifer tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring, kan ta mange former, inkludert retningslinjer for studiepoengsoverføring, anerkjennelse av realkompetanse og andre retningslinjer som tar hensyn til ferdighetene og kunnskapene flyktninger og innvandrere allerede har tilegnet seg. Disse retningslinjene kan utvikles i samarbeid med flyktning- og innvandrersorganisasjoner, og de bør utformes slik at de er fleksible og kan tilpasses flyktningenes og innvandrernes ulike erfaringer og bakgrunn.

I tillegg til å utarbeide retningslinjer kan høyere utdanningsinstitusjoner også tilby støtte og ressurser for å hjelpe flyktninger og innvandrere med å navigere i prosessen med å få godkjent tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring. Dette kan omfatte hjelp til vurdering av kvalifikasjoner, språktesting og andre krav, samt veiledning og råd om hvordan man får tilgang til og navigerer i relevante retningslinjer og prosedyrer.

Når du blir værende på universitetet

Informasjon og støttetjenester

Erfaringen viser at informasjonen som tilbys flyktningstudenter, først og fremst fokuserer på informasjon som er relevant i forbindelse med studiestart. Målgruppen har imidlertid også behov for informasjon og støttetjenester som går utover det rent formelle: Nettverksmuligheter, oppbygging av et sosialt nettverk, organisering av studiehverdagen, orientering og integrering i en fremmed by og et fremmed land. Peer-to-peer-programmer og støtte fra veiledere anbefales spesielt her. Ved å involvere erfarne studenter kan man legge til rette for tett støtte i studiehverdagen, kanskje til og med på samme nasjonale språk, for å lette kommunikasjonen og informasjonsutvekslingen, spesielt i begynnelsen av studiene.

Det anbefales også å involvere eksisterende nettverk blant flyktningstudenter for å formidle støttetilbud og arrangementer for denne målgruppen - via sosiale medier eller eksisterende messenger-grupper kan tilbudene formidles på en ukomplisert og målrettet måte.

Håndtering av ulike og landspesifikke utdanningskrav

Ulike undervisnings- og læringskontekster og -erfaringer

Som vi allerede har nevnt, er utdanningssystemene i flyktningelevenes hjemland ofte forskjellige fra utdanningssystemene i bostedslandet. Dette kommer ikke bare til uttrykk i ulike kvalifikasjons- og sertifikatkrav, men også i den direkte undervisnings- og læringskonteksten: Måter å tilegne seg kunnskap på, læringsstrategier og prestasjonsforventninger til flyktningstudenter kan være svært forskjellige og kanskje ikke kompatible med strukturene og vanene ved høyere utdanningsinstitusjoner i hjemlandet.

Det er derfor tilrådelig å tilby flyktningstudenter kurs- og veiledningsformater der det undervises i læringsstrategier som har blitt praktisert og utprøvd ved de respektive universitetene. Disse kan tilbys både i form av fysiske og digitale selvstudier. Spesielt for flyktningstudenter fra land der selvstendig og overføringsorientert læring ikke praktiseres, kan dette gjøre universitetshverdagen og læringen enklere.

I direkte undervisningssammenheng kan det være nyttig om fagpersonene i begynnelsen av semesteret eller kurset gir tydelig beskjed om hvilke regler og forventninger som gjelder - å møte opp til timen i tide, forberede seg på innholdet på egen hånd, fullføre oppgaver osv. Dette kan virke banalt, men kan være uklart for studenter med en annen utdanningspolitisk bakgrunn. Eksplisitt kommunikasjon om dette kan unngå misforståelser og skape et felles grunnlag for læring og arbeid.

Digital kompetanse og utstyr

Avhengig av hvilket land de kommer fra, har flyktningstudenter ulikt digitalt utstyr og ulike ferdigheter i bruk av sluttapparatene.

For det første er det nyttig for denne målgruppen å tilby de nødvendige sluttapparatene for studieperioden: Enten i universitetets lokaler for bruk på stedet eller - hvis mulig - til utlån for bruk hjemme. Her kan det være tilstrekkelig med brukte, oppussede enheter.

Ettersom studiehverdagen ikke kan håndteres uten tilstrekkelige digitale ferdigheter, er det tilrådelig å tilby passende kurs og opplæring for denne studentgruppen med ulike

vanskelighetsgrader: Her kan det være fornuftig med enkle kurs i bruk av digitale enheter, men også mer avanserte kurs for å styrke den digitale mediekompetansen.

Utsikter

I tillegg til de vanskelighetene som allerede er nevnt, finnes det andre utfordringer som flyktningstudenter kan møte når de skal ta høyere utdanning - for eksempel språkbarrierer, psykologiske og emosjonelle utfordringer eller tilgang til økonomisk støtte. Disse utfordringene vil bli diskutert nærmere i neste kapittel.

Eksempler på caser

Case 1

Amina er en 22 år gammel syrisk flyktning som kom til Norge for tre år siden sammen med familien sin. Hun hadde fullført to år av sin bachelorgrad i ingeniørfag i Syria før hun måtte flykte på grunn av konflikten. Amina er svært motivert for å fullføre utdannelsen i Norge og bygge et nytt liv for seg selv og familien.

Amina møter imidlertid mange barrierer når hun skal ta høyere utdanning i Norge. Hun sliter med språk- og kulturforskjeller, og de akademiske kravene ved norske universiteter er svært forskjellige fra kravene ved hennes tidligere universitet. Amina møter også økonomiske barrierer, ettersom hun ikke er kvalifisert for studielån og ikke har midler til å betale skolepengene.

Amina bestemmer seg for å søke hjelp hos den høyere utdanningsinstitusjonen der hun ønsker å søke. Institusjonen har en egen kontaktperson for flyktninger og innvandrere, og Amina får skreddersydd støtte og veiledning fra denne personen. Kontaktpersonen hjelper Amina med å gjennomføre en behovsvurdering og identifisere de spesifikke utfordringene hun står overfor når det gjelder tilgang til høyere utdanning.

På bakgrunn av behovsvurderingen utarbeider institusjonen en omfattende plan for implementering av anbefalingene for å fjerne hindringene Amina står overfor. Planen omfatter blant annet målrettet språkopplæring og støtte til akademisk skriving, alternative vurderingsmetoder som anerkjenner hennes realkompetanse og erfaring, og økonomisk støtte i form av stipend som er spesielt rettet mot flyktninger og innvandrere.

Amina nyter godt av disse tiltakene. Hun får støtte til språk og akademisk skriving, noe som hjelper henne med å oppfylle språkkravene for høyere utdanning. Institusjonen anerkjenner

også hennes tidligere akademiske erfaring og gir henne studiepoeng for tidligere kurs. Amina får også økonomisk støtte gjennom stipend, noe som gjør det mulig for henne å betale skolepengene.

Institusjonen tilbyr også fleksible studieopplegg, inkludert deltids- og nettbaserte kurs, for å imøtekomme Aminas behov. Dette er viktig ettersom Amina er ansvarlig for omsorgen for sine yngre søsken og ikke kan følge undervisningen på heltid.

Med støtte fra institusjonen er Amina i stand til å overvinne hindringene hun sto overfor, og fullføre ingeniørutdannelsen sin. Hun uteksamineres med utmerkelse og får jobb innen sitt fagfelt, noe som gir henne og familien et bedre liv. Aminas suksesshistorie inspirerer andre flyktninger og innvandrere til å ta høyere utdanning, og utdanningsinstitusjonen fortsetter å tilby skreddersydd støtte og veiledning for å hjelpe dem med å overvinne hindringene de møter.

Eksempel 2

Sara er en 27 år gammel kvinne som flyttet til Norge fra Syria med familien sin da hun var 18 år gammel. Hun forlot Syria på grunn av krigen og måtte avbryte studiene i elektroteknikk ved et universitet i Damaskus. I Norge jobbet Sara som renholder i flere år for å forsørge familien, men hun drømte alltid om å studere videre og bli ingeniør.

Sara møtte imidlertid flere barrierer for å få tilgang til høyere utdanning. I begynnelsen hadde hun problemer med å lære seg norsk og slet med å bestå språkravet for å komme inn på et universitet. I tillegg syntes hun det var utfordrende å navigere i den kompliserte søknadsprosessen, og hun var usikker på hvilke institusjoner som tilbød elektroingeniørstudier.

Sara tok kontakt med en støtteorganisasjon for flyktninger, som satte henne i kontakt med en dedikert kontaktperson ved et lokalt universitet. Kontaktpersonen ga henne skreddersydd støtte og veiledning, og hjalp henne med å navigere i søknadsprosessen og finne ressurser for språkopplæring og akademisk skrive støtte.

Sara fikk også et stipend som er spesielt rettet mot flyktninger og innvandrere som møter økonomiske barrierer for høyere utdanning. Denne økonomiske støtten gjorde det mulig for henne å slutte i jobben og fokusere på studiene på heltid.

Til tross for disse suksessene hadde Sara fortsatt utfordringer med å få godkjent realkompetansen og arbeidserfaringen sin. Hun hadde fullført flere kurs i elektroteknikk i Syria, men var usikker på hvordan hun skulle få dem evaluert og godkjent av universitetet i Norge. Hun hadde også utfordringer med å finne arbeidserfaring eller praksisplasser innen sitt fagfelt på grunn av manglende kontakter og tidligere arbeidserfaring i Norge.

For å løse disse utfordringene fortsatte Sara å samarbeide med kontaktpersonen på universitetet, som hjalp henne med å utforske alternative vurderingsmetoder og arbeide for retningslinjer som anerkjenner og godskrifter tidligere kvalifikasjoner og arbeidserfaring fra utlandet. Hun ble også involvert i et likemannsnettverk og en støttegruppe for flyktninger og innvandrere som har fått avbrutt utdanningen sin, noe som hjalp henne med å håndtere utfordringene og ga henne en følelse av fellesskap og tilhørighet.

Med støtte fra universitetet og støtteorganisasjoner for flyktninger klarte Sara til slutt å fullføre graden i elektroteknikk. Hun fikk også praksisplass i et lokalt ingeniørfirma og håper å kunne fortsette å jobbe i bransjen etter endt utdanning.

Eksterne kilder

- FNs flyktningorganisasjon - høyere utdanningsprogrammer for flyktninger:
<https://www.unhcr.org/education/higher-education.html>
- Europakommisjonens Erasmus+-program for flyktninger:
https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/opportunities-for-refugees_en
- The Refugee Studies Centre ved Universitetet i Oxford: <https://www.rsc.ox.ac.uk/>
- The Journal of Refugee Studies: <https://academic.oup.com/jrs>
- The Migration Policy Institute: <https://www.migrationpolicy.org/>
- The International Association of Universities - Refugees, Displaced Persons, and Higher Education: <https://www.iau-aiu.net/Refugees-Displaced-Persons-and-Higher-Education> (på engelsk)
- The World University Service of Canada - Student Refugee Program:
<https://www.wusc.ca/our-work/student-refugees/>
- The Refugee Education Initiative: <https://refugeeeducationinitiative.org/>
- Open Society Foundations' støtteprogram for høyere utdanning:
<https://www.opensocietyfoundations.org/what-we-do/themes/higher-education-support-program>
- The International Refugee Assistance Project: <https://refugeerights.org/>
- Europeisk nettsted om integrering: https://ec.europa.eu/migrant-integration/library-document/report-health-refugees-and-migrants-who-european-region_en

Referanser:

Bennett, M. J. (2004). Å bli interkulturelt kompetent. I *Mot det flerkulturelle: En leser i flerkulturell utdanning*.

www.idrinstitute.org/allegati/IDRI_t_Pubblicazioni/1/FILE_Documento.pdf

British Council. (2016). Flyktningers tilgang til høyere utdanning: Politikk og praksis i Europa. Hentet fra

https://www.britishcouncil.org/sites/default/files/refugee_access_to_higher_education_report.pdf.

Europakommisjonen. (2016). Utdanning for flyktninger og asylsøkere i Europa: En studie av 15 medlemsstater. Hentet fra <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/0b0cdd2c-cd4e-11e5-a4b1-01aa75ed71a1/language-en>.

Friere, P. (1968). De undertryktes pedagogikk. Penguin.

Giroux, H. A. (1991). Grensepedagogikk og postmodernismens politikk. *Social Text*, 28, 51-67. <https://doi.org/10.2307/466376>

Windschitl, M. (2002). Innramming av konstruktivisme i praksis som forhandling av dilemmaer: En analyse av

En analyse av de konseptuelle, pedagogiske, kulturelle og politiske utfordringene lærere står overfor. *Review of Educational Research*, 72(2), 131-175.

<http://www.jstor.org/stable/3516031>

Hockings, (2011, s. 521).